

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 347. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm18488.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Kort efter var det, at *Kimón*, i Spidsen for Grækerne, erobrede hardtad hele den Persiske Flaade i *Kyperns* Farvand, og slog samme Dag, eller Natten efter, den Persiske Krigs-Hær paa den nærliggende Kyst af Lille-Asien, ved Floden *Eurymedon*, og efter denne *Tvilling-Seier*, som Grækerne kaldte mageløs, havde Perserne deres gode Grunde til at skye *Archipelagos* og den *Ioniske* Kyst, uden at der behøvedes nogen høitidelig Forsikkring derom, som den store Konge vel ogsaa var for stolt til at give**Diodor XI. 273-74. XII. 293. Plutarks Kimón*. Den saakaldte *Kimonske* Fred er da rimeligviis aldrig blevet sluttet, men vel blev *Kimons* seierrige Kamp enstund afbrudt, blandt andet ved hans *Forviisning* fra Athenen; thi uagtet alt det rige Bytte, han gjorde, gik igiennem rene Hænder, ja, uagtet han rev Giærdet ned om sine egne Haver, og indhegnede Torvet med Palmer, hvælvende skønne Bue-Gange, holdt aaben Taffel og gav med begge Hænder, blev Pøbelen dog engang i saa ondt Lune, at de kradsede hans Navn paa Potte-Skaar, Nok til at drive ham ud som farlig for Friheden. Kimón var nemlig en stor Beundrer af Spartanerne, som han endogsaa tit paa Torvet brugde at slaae Athenienserne med, sigende: det eller det vilde Spartanerne aldrig gjort, og han tog derfor inderlig Deel i den store Ulykke, der ramde dem, kort efter hans *Tvilling-Seier*, og bragde dem paa Randen af Undergang. Et grueligt Jord-Skiælv, hvorved ogsaa store Klippe-Stykker rev sig løs fra Femfinger-Bjerget (*Taygeton*) ødelagde nemlig Hoved-Staden, og saavel *Heloterne* som Messeniernes greb Øieblikket til at gjøre Opstand, saa 348Spartanerne saae dem nødt til at bede om Hjælp i Athenen, hvor Pøbel Talerne fandt, det var en Lyst at see den store *Skade-Rede* ødelagt, men *Kimón* kaldte Sparta Athenens Medhjælp og Grækenlands umistelige Høire-Haand, som han da ogsaa fik Lov til at redde. *Perikles* og *Ephialtes*, greb nu Leiligheden til at sværte ham hos Pøbelen, og han blev forviist paa ti Aar, som En der havde Sparta kiærere end Athenen, men under *Forviisningen* tog han en stolt Hevn over Bagtalerne, thi da de to store Medbeilerinder var raget i Krig, og Hærene stod i Slag-Orden ved *Tanagra* (i *Phokis*), kom *Kimón* og stillede sig i Rækken som Borger i Athenen, og da hans Fiender end ikke undte ham denne beskedne Plads, opmuntrede han sine Venner, der kaldtes hemmelige Spartaner, til aabenbar at vise, de var Athenienser, hvad de da ogsaa, med *Kimons* Rustning imellem sig, saa ivrig gjorde, at af Hundrede blev ikke Een ilive. Paa een Gang slagte af Spartanerne og dybt beskiæmmede, kaldte nu Athenienserne *Kimón* tilbage, der strax, ved den Agtelse han nød i Sparta, skaffede dem Fred, og vedblev at være Grækernes Stolthed og Persernes Skræk til sin Død, ja, som Man sagde, endnu en *Maaned* derefter, thi saalænge skjulde Man, efter hans Ordre, hans Død, der indtraf paa *Kypern*, for at Flaaden uanfægtet kunde komme i Behold**Diodor XI. 274-75. XII. 203. Plutarks Kimón og Perikles*.